

само единъ Богъ“. Който е благъ, не може да се гиѣви. Пророци — хора сѫ писали, че Господъ се гиѣви; азъ оспорвамъ това; я да ми каже нѣкой, дѣ е казалъ Господъ самъ, че се гаѣви. На едно място Иеремия казва: „Господи, излъгалъ Си ме, излъгахъ се“; какъ ще съгласите това противорѣчие?—Това е заблуждение. Не трѣбва да вкарваме вт ума си такива заблуждения за Господа. Може да признаемъ, че тѣ сѫ наши схващания. А правото е да кажемъ: „Дѣто е Духътъ Господенъ, тамъ е свобода“—това което наистина е казалъ Богъ. Любовта не може да се пробуди безъ свободата; докато човѣкъ е слѣпъ, не може да го обичатъ. Никой не обича оногова, който мѫчи. Това, което носи разрушение, не може да носи свобода. Молимъ се на Господа, и въ молитвата нѣкой отъ настѣ егрѣшилъ, другиятъ го бутне—това не е свобода, това е актъорство. Долу тия маски! Да се смушвате, когато стоите предъ Господа, това не е молитва. Човѣкъ, когато се моли, трѣбва да забрави околната срѣда, да се уедине, да влѣзе въ въ своята тайна стаичка, въ своята душа, нищо външно не трѣбва да го смущава. Всички вие, които ме слушате тукa, не сте свободни: азъ виждамъ какъ сте вързани за единъ колецъ, други за два, три, десетъ колци. И мога да ви го докажа десетъ и сега дори, не само теоретически, но и практически.

Понеже се готвите за единъ свѣтъ на свобода — Царството на Христа и Царството Божие е царството на свободата — съ тия стари форми, съ останѣли мяхове не можеда влѣзете въ него, едва ще можете да припарите до неговитѣ врати. Не ви сѫ